

egne, altid har haft sin egen kultur, været helt sig selv og alligevel nordisk med stærke fælles træk både sprogligt og kulturelt til andre riger i norden.

Så handler det om suveræniteten. Nu er der i den hvidbog, der blev udgivet fra Færøernes side her for et stykke tid siden, blevet beskrevet meget nøje, hvordan man ønskede at deltage i internationalt samarbejde, og at man ikke ønskede, at nogen skulle blande sig i Færøernes indre anliggender.

Her må det dog være på sin plads at indskyde, at uanset hvad Færøerne tror, man kan tillade sig som selvstændig nation, så går jeg ud fra, at Færøerne i givet fald ville ønske at deltage i internationalt samarbejde, som vi andre også gør, f.eks. i Europarådet, Nordisk Råd, FN osv.

Der vil altid være nogle organisationer, som stiller nogle krav til medlemslandene, som gør, at de vil blive afkrævet regnskab for, hvad der sker, også inden for egne grænser. Der er ikke noget, der tyder på, at Færøerne vil blive fuldstændig løsrivet fra enhver form for internationalt samarbejde og dermed også fra enhver form for diskussion af, hvad der sker internt på Færøerne.

Vi ser meget, meget gerne, at Færøerne tilbringer fremtiden sammen med os i den nordiske familie. Hvordan båndene mellem os så end måtte blive, vil vi følge forhandlingerne med stor og ægte interesse og håber på en løsning til glæde for begge folk.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Til fru Arnolds bemærkning om den misfornøjelse, der i bund og grund er på Færøerne med rigsfællesskabet, vil jeg dog komme med den rettelte, at hjemmestyreløven trods alt var den ordning, der kunne fås et flertal for i 1948 efter folkeafstemningen i 1946. Med den har vi trods alt gjort nogle gode erfaringer, og derfor kan den godt være et godt udgangspunkt for en kommende ny aftale mellem vore to lande på lige fod.

Når man siger, at bloktilskuddet kun har gjort skade på den færøske økonomi, er det selvfølgelig et meget ensidigt synspunkt, for selvfølgelig har det haft en nyttig og stabiliserende påvirkning. Men desværre har bloktilskuddet forvrænget den færøske økonomi lidt, og det er det, vi prøver at rette op på i den nye aftale.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Óli Breckmann for uddybelsen og klargøringen af bloktilskuddenes indvirkning på den færøske økonomi, og jeg synes, det er en vigtig bemærkning.

Naturligvis er bloktilskud noget, som påvirker den økonomi, de gives som tilskud til, og det er jo også en kendsgerning – det har vi konstateret i dansk politik – at permanente tilskud ikke er noget, der er sundt for fornemmelsen af selvstændighed og for myndighed og råderet over egen tilværelse.

Jette Gottlieb (EL):

Et flertal på Færøerne er gået til valg på og er blevet valgt på at igangsætte en selvstændighedsproces, og det færøske landsstyre har derefter udformet forslag til en køreplan og et forhandlingsoplæg til den danske regering. Så vidt så godt. Den danske regering har udtrykt, at såfremt færingerne ønsker selvstændighed, er det naturligvis i orden, og så vidt er det også godt.

Det, der så forestår, er de to regeringers forhandlinger om skilsmissebetingelserne. Når de forhandlinger har ført til et resultat – og det må de jo nødvendigvis gøre, når begge parter erklærer, at det er muligt – skal der tages stilling til, om resultatet betyder, at det færøske ønske om selvstændighed fremdeles er et flertalsønske på de betingelser, der er opnået. Det vil den færøske folkeafstemning afklare, og det danske Folketing skal ligeledes tage stilling til, om resultatet er acceptabelt.

Inden vi når dertil, er der så en forhandlingsfase, og i den forbindelse vil Enhedslisten gerne komme med nogle gode råd til regeringen med udgangspunkt i vores holdning til processen. Først vil vi opfordre til, at Færøernes køreplan i videst muligt omfang imødekommes. Initiativet til hele processen er kommet fra Færøerne, og der skal særdeles gode argumenter til for ikke at følge deres forslag til køreplanen.

Om selve forhandlingerne vil jeg sige, at allerførst vil vi understrege, at vi helt grundlæggende vil respektere et færøsk ønske om selvstændighed. Vi erkender eksistensen af et færøsk folk og anerkender dets ret til suveræniteten. I min indstilling hertil er der ikke noget »ser helst« som i statsministerens tale, men samtidig vil vi selvfølgelig anerkende et færøsk ønske om at forblive i rigsfællesskabet med Danmark, hvis det skulle blive resultatet. Det er et fællesskab, som vi har set store værdier i og fremde-